

Skal nu til mit mandagsjob

Frank Colding 4. september 2023

Frank Colding 2023

A

Dm Am F E° Am Dm B♭ Gm C F Gm Am⁷ Dm
Skal nu til mit man-dags-job, som er at ar-ki - ve - re. Før det sid-ste mo-tor-stop må

7 G⁷ C Dm A A E° Dm E° Am Dm Gm B♭ C F B♭
jeg a-mor-ti - se - re. Er jeg tyn-get af en gæld? Hvad er det så, jeg skyl-der? Nok at væ-re-

14 C⁷ Dm Gm Am Dm Dm D Bm Em
ra-tio-nel trods kla-ger og i dyl - ler? Jeg vil væ-re klar og fri i

19 A D Bm⁷ Em A D G A
det, jeg går og tæn-ker, se, at det er e-ner-gi og o - ver-skud, jeg skæn-ker.

22 Bm Em A Bm G A
Gi - ver li - vets san - ger-værk i arv til ef - ter - ti - den,

24 D G D G A⁷ D
og det for-drer nu en klerk med grun - dig-hed og vi - den.

Skal nu til mit mandagsjob,
 som er at arkivere.
 Før det sidste motorstop
 må jeg amortisere.
 Er jeg tynget af en gæld?
 Hvad er det så, jeg skylder?
 Nok at være rationel
 trods klager og idyller?

Jeg vil være klar og fri,
 i det jeg går og tænker,
 se, at det er energi
 og overskud, jeg skænker.
 Giver livets sangerværk
 i arv til eftertiden,
 og det fordrer nu en klerk
 med grundighed og viden.

Jeg må se at få det gjort!
 I gang med dagens kvote,
 før det hele går i sort
 og aldrig giver pote.
 Jobbet, går det helt i ged?
 Mit hamsterhjul besvimer.
 Hvad blev der af villighed?
 Man skylder et par timer...

Hiv og sving og gummihjul,
 nu har jeg klaret testen.
 Engle daler ned i skjul,
 og der er øl til festen,
 (uden alt for meget sprit,
 men læsket bli'r min gane).
 Fejrer et par tunge skridt
 på kunstens lange bane.

(A) Det er ikke særlig kønt,
 når jeg skal ta' mig sammen.
 Brokker mig med jammer, grynt,
 og taber gnisten, flammen.
 Og når jobbet det er gjort,
 så ser jeg digtermanden,
 stå og prale: "det var stort",
 forførende som Fanden.

(B) Har nu fået vrisset ud,
 så kan jeg lege vid're.
 Gud er en retfærdig gud,
 som lader fugle kvindre,
 ved, de synger til Hans pris.
 Man tror det faktisk næppe;
 Hun er også mild og vis,
 forstår når de vil skræppe.

Stoffet gi'r en tung friktion,
 som brænder mig i brystet.
 Er det vrede, ambition?
 Og blev det kuert, krystet?
 Nægter det at give op
 og føje overmagten?
 Noget i mit sind, min krop
 fornemmer englevagten.

Det er brændstof til mit værk,
 som hjælper mig at kæmpe.
 Jeg vil ikke gå bersærk,
 men forme ord med lempe.
 Stoffet føles gerne tungt,
 men ånden former, skærer.
 Og i dette spændingspunkt
 kan skabes til Guds ære.

Mine sange de vil ud
 at gavne eftertiden.
 Overgive det til Gud
 og slippe kampen, striden,
 kvaler og martyrium
 og PR og reklamer?
 Liv er et mysterium
 i børn og mænd og damer.

Jeg kan arkivere lidt,
 når jeg er motiveret.
 Men må også holde trit,
 få stoffet ekspederet.
 Klerken lever dybt i mig,
 han lyser i det dunkle.
 Gud velsigne kamp og leg,
 der lader håbet funkle.